

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΡΟΔΟΠΗ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1837: Εγκαινιάζεται το Οθώνιον Πανεπιστήμιον (νυν Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών), που στεγάζεται προσωρινά στην Πλάκα. Είναι η πρώτη ανώτατη σχολή σ' όλη την ανατολική Μεσόγειο.

1890: Πεθαίνει στις φυλακές Χαλκίδας ο βουλευτής, πρώην αντιστασιακός εφετών, Ρόκκος Χοϊδός, ο οποίος είχε αρνηθεί να υποβάλει αίτηση χάριτος μετά την καταδίκη του σε τριετή φυλάκιση για άρθρο που δημοσίευσε στην εφημερίδα Ραμπγάς και θεωρήθηκε προσβλητικό για τη βασιλική οικογένεια. Διακήρυξε ότι η εθνική κυριαρχία και ο νόμος είναι πάνω από τον βασιλιά.

1892: Εκλογές διεξάγονται στην Ελλάδα, που εξελίσσονται σε θρίαμβο Χαρίλαου Τρικούπη. Το κόμμα του λαμβάνει τις 160 από τις 207 έδρες της Βουλής και η αντιπολίτευση (Δελιγιάννης, Ράλλης, Κωνσταντόπουλος) 47.

1937: Ο Παναθηναϊκός συντρίβει τον Ολυμπιακό με 4-1 για το Κύπελλο Πάσχα. Τρία γκολ σημειώνει ο Μήτσος Μπαλτάσης κι ένα ο Αντώνης Μηνιάκας.

1946: Λίγες μέρες μετά τον θρίαμβό του στον Μαραθώνιο της Βοστώνης, ο Στέλιος Κυριακίδης γίνεται δεκτός από τον πρόεδρο των ΗΠΑ Χάρι Τρούμαν στον Λευκό Οίκο, εξασφαλίζοντας παράλληλα αθλητικό υλικό και 250.000 δολάρια για τον ελληνικό αθλητισμό, που δοκιμάζεται από τον Εμφύλιο Πόλεμο.

1966: Ιδρύεται στο ΓΕΣ το 7ο Επιτελικό Γραφείο, στο οποίο, όπως ανακοινώνεται, ανατίθεται ο τομέας ψυχολογικών επιχειρήσεων, προπαγάνδας και πολιτικής διαφώτισης. Διευθυντής του Γραφείου τοποθετείται ο αντισυνταγματάρχης Γεώργιος Παπαδόπουλος (γραμματέας της επιτροπής του Σχεδίου Περικλής και μετέπειτα δικτάτορας).

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1469: Νικόλο Μακιαβέλι, πολιτικός στοχαστής από τη Φλωρεντία, που δίδαξε την άσκηση της πολιτικής εξουσίας χωρίς ηθικούς φραγμούς. (Θαν. 21/6/1527)

1887: Μαρίκα Κοτοπούλη, διακεκριμένη ηθοποιός. (Θαν. 3/9/1954)

1891: Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ, ρώσος συγγραφέας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1481: Μωάμεθ Β', οθωμανός σουλτάνος, που εκπόρθησε την Κωνσταντινούπολη.

1982: Ευάγγελος Παπανούτσος, διανοητής, φιλόσοφος και μεταρρυθμιστής της ελληνικής εκπαίδευσης. (Γεν. 27/7/1900)

1996: Δημήτρης Φάμπας, διακεκριμένος Έλληνας κιθαριστής. (Γεν. 22/12/1921)



Το κεντρικό κτήριο του πανεπιστημίου

Η ιστορία του Πανεπιστημίου Αθηνών

Η ιδέα για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Αθηνών ανήκε στον Ιωάννη Καποδίστρια και η υλοποίησή της στον βασιλιά Όθωνα. Ιδρύθηκε με βασιλικό διάταγμα στις 14 Απριλίου του 1837 και εγκαινιάστηκε στις 3 Μαΐου του ίδιου χρόνου. Πρωτοστεγάστηκε στην κατοικία του αρχιτέκτονα Σταμάτη Κλεάνθη, επί της οδού Θόλου, στη βορειο-ανατολική πλευρά της Ακρόπολης. Ήταν το πρώτο Πανεπιστήμιο, όχι μόνο του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους, αλλά και της Ανατολικής Μεσογείου.

Το Οθώνιον Πανεπιστήμιον, όπως λεγόταν πριν πάρει το σημερινό όνομα Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιον Αθηνών, αποτελούνταν από τέσσερις σχολές: Θεολογίας, Νομικής, Ιατρικής και Τεχνών (η οποία περιλάμβανε τότε τις Εφαρμοσμένες Επιστήμες και τα Μαθηματικά). Το 1904, η Σχολή των Τεχνών διασπάστηκε σε δύο Σχολές, σε αυτή των Τεχνών και αυτή των Επιστημών, η οποία περιελάμβανε τις νέες Σχολές Φυσικής, Μαθηματικών και Φαρμακευτικής. Το 1919 προστέθηκε το τμήμα της Χημείας και το 1922 η Σχολή Φαρμακευτικής ξεχώρισε ως τμήμα. Μια άλλη αλλαγή έγινε όταν στην Ιατρική Σχολή προστέθηκε το τμήμα της Οδοντιατρικής. Με πρώτο πρότατο τον Κωνσταντίνο Σχινά, το πανεπιστήμιο είχε αρχικώς 33 τακτικούς και εκτάκτους καθηγητές, 52 φοιτητές και 75 μη εγγεγραμμένους ακροατές, ως επί το πλείστον γηραιούς φουστανελοφόρους αγωνιστές του '21, δημοσίους υπαλλήλους και μαθητές γυμνασίου.

Το Νοέμβριο του 1841 άρχισαν να λειτουργούν νέες τάξεις σ' ένα καινούργιο κτήριο που σχεδιάστηκε από τον δανό αρχιτέκτονα Κρίστιαν Χάνσεν, στην οδό ονομασθείσα Πανεπιστημίου. Εκατοντάδες επιφανών και απλών Ελλήνων συνεισέφεραν με τον οβολό



Η Οικία Κλεάνθη στην Πλάκα, όπου πρωτο-στεγάστηκε το Οθώνιον Πανεπιστήμιον

τους για την αποπεράτωσή του κτιρίου, για το οποίο απαιτήθηκαν 176.000 δραχμές. Ο Δήμος Αθηναίων από την πλευρά του ανέλαβε την υποχρέωση να διαμορφώσει την οδό Πανεπιστημίου, στην οποία μέχρι τότε υπήρχαν βαθιά ρυάκια και βράχοι.

Σ' αυτή την πρώτη, πραγματικά ηρωική περίοδο για την ελληνική εκπαίδευση, οι διδάσκοντες κατέβαλαν υπεράνθρωπες προσπάθειες, προκειμένου να γεφυρώσουν το χάσμα μεταξύ του καινούριου ιδρύματος και των παλαιότερων που λειτουργούσαν σε άλλες χώρες. Χαρακτηριστικό των δυσκολιών είναι ότι από τους 52 πρωτοεγγραφέντες φοιτητές, μόνο οι 18 παρακολούθησαν τα μαθήματα και ελάχιστοι έλαβαν πτυχίο.

Ανάμεσα στο 1895 και στο 1911, κάθε

χρόνο έμπαιναν στις Σχολές περίπου χίλιοι σπουδαστές και στο τέλος του Α' Παγκόσμιου Πολέμου έφτασαν τους δύο χιλιάδες. Αυτό οδήγησε στην απόφαση για καθιέρωση εισαγωγικών εξετάσεων για όλες τις Σχολές, ξεκινώντας από το ακαδημαϊκό έτος 1927-28. Από το 1954 και μετά, ο αριθμός των εισαγόμενων φοιτητών καθορίζεται από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από πρόταση των Σχολών.

Στη δεκαετία του 1960 άρχισαν κατασκευαστικές εργασίες στην Πανεπιστημιούπολη, στην περιοχή Ζωγράφου. Τα νέα κτίρια της Πανεπιστημιούπολης περιλαμβάνουν αυτά της Φιλοσοφικής και Θεολογικής, τα τμήματα της Σχολής Θετικών Επιστημών και τη Φοιτητική Εστία

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Στρουθοκάμηλοι

Διάβασα ότι κάποιοι πρώην (και ορισμένοι νυν...) βουλευτές της ΝΔ εγκυβάνουν τον Στουρνάρα (αλλά εμπόσω τη σημερινή ΝΔ) επειδή, λέει, παραδέχεται ότι η κυβέρνηση Καραμανλή παρέδωσε το 2009 διψήφιο έλλειμμα. Με άλλα λόγια, ζητούν από τον Στουρνάρα να τα βάλει με τους αριθμούς. Και να εξαγγείλει ότι το δημόσιο έλλειμμα του Οκτωβρίου 2009 που κυμανόταν στο 9-10% ήταν ένα απολύτως ελεγχόμενο έλλειμμα, το οποίο η επόμενη κυβέρνηση εξακόντισε στο ύψος μέσα σε ένα τρίμηνο.

Ελα, όμως, που το ίδιο διάστημα μαζεύτηκαν σε ένα ξενοδοχείο και κάτι επιζήσαντες παλαιοπασόκοι.

Με την ίδια περίπου λογική ζήτησαν από το σημερινό

ΠΑΣΟΚ να μην επιτρέψει στην κυβέρνηση Σαμαρά να φορτώνει την καταστροφή της χώρας στον Γιώργο Παπανδρέου. Λες και τη διετία 2010-2011 όταν διαλύθηκε η Ελλάδα δεν κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ, ούτε ο Γιώργος με τους «κηπουρούς», αλλά κάποιοι εξωγήινοι που είχαν προσγειωθεί στο Μαξίμου υπό τον Νταρθ Βένιτερ. Και οι οποίοι έχουν την ευθύνη για όσα συνέβησαν!

Κάποιοι θα μιλούσαν για σκοπιμότητες και ιδιοτελείες - ούτως ή άλλως, οι ημέρες προσφέρονται σε «Αναστάσεις νεκρών»...

Κάποιοι άλλοι για απίστευτη ανοησία - λες και ένας ολόκληρος λαός δεν έχει αρκετή ωριμότητα και κρίση να αξιολογήσει τις κυβερνήσεις που τον κυβέρνησαν...

Προσωπικά πιστεύω ότι η βασική εξήγηση είναι οι στρουθοκάμηλοι! Που κρύβουν το κεφάλι στη γη για να μη δουν πραγματικά όσα συνέβησαν, όσα άλλαξαν σε αυτόν τον τόπο, ακόμη και στους ίδιους. Και οι οποίοι κάνουν σαν να μη συνέβη τίποτα. Αντιλαμβάνομαι ότι η αυτογνωσία στην πολιτική δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Οτι ο καθένας μπορεί να χειροκροτεί την κυβέρνηση του Καραμανλή ή του Γιώργου, κυρίως όταν είχε προσωπική εμπλοκή στη μία ή στην άλλη.

Και ότι ο καθένας μπορεί το 2013 να ονειρεύεται το παρόν και το μέλλον με αναφορές στον Ανδρέα Παπανδρέου ή τον Θεόδωρο Καλοκοτρώνη. Δικαίωμα τους. Μόνο που η άσκηση ενός τέτοιου δικαιώματος υπο-

δεικνύει με τον καλύτερο τρόπο τον λόγο για τον οποίο τους απέρριψε τόσο απερίφραστα ο ελληνικός λαός.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι στρουθοκάμηλοι δεν έχουν βγει ούτε καν βουλευτές!

Τότε ποιον ενδιαφέρει αυτή η συζήτηση; ίσως με ρωτήσετε. Ειλικρινά δεν ξέρω. Τα πράγματα - ούτως ή άλλως - έχουν κριθεί. Οι επιμηγορίες έχουν εκδοθεί. Ο λαός έχει ψηφίσει από τότε δύο και τρεις φορές.

Αλλά και μόνο ότι συνεχίζουν μια συζήτηση που δεν ενδιαφέρει πλέον κανέναν δείχνει απολύτως τι ενδιαφέρει τους ίδιους.

Και το οποίο (ευτυχώς για τον τόπο...) μάλλον δεν ενδιαφέρει κανέναν άλλο!

ΤΑ ΝΕΑ